wana Wiidu südamerene Äärs wih
anamud weel hora püttaga, ja hüüdnu
südame häega. Kunat wõtsin leie
kui de mitte ei õõnba. Härja
õõnsamud, ja üks puur hätta jan
jänud jahkade ette, aga katte
ise läinud kõlisetes kõige
rahaga ma sisse. Wana Wiidu
kraatsinud ipte kõrwa tagust, pärn
kaapinud mulda pealt, aga katalt
ei jaanud ta enam näha ei, mün
kui ühe kuld raha leidnu
pealt mulla seest, sele rahaga
jaanud ja joon kül pool ja
kala, aga tõuremad wanandust
ei jaanud, jäänud Wiidu kehwak
mehens elo otjani.

Ühe wana päist kuuldud jutte järel
M. Sepp

I. IV

1. Läsin anid arnuke
keeritsin pannal pale
warwas jalad wainule
lesta jalad lepitsuse.
Tuli kulli kurja linnu
tihane tigutab linnu
ajas mo anid arnulta
keemites kranäi kesalla
warwas jalad wainuelta
lesta jalad lepitsuta.
Läksin ani otsimaie
lesda jalga leidemaie
wõtsin kündijalt küsida
äärs tajalt otsust nõuda.
ei wõinu kündija kõnelda
äästaja häälata tehta
wõtsin kündia kübara